

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

Nadanie odcinkowi ulicy Zygmunta Wróblewskiego, położonemu pomiędzy ulicą Adama Mickiewicza a ulicą Wystawową, nazwy Andrzeja Wajdy uzasadnia bezpośrednie sąsiedztwo Wytwórni Filmów Fabularnych, w której powstało wiele dzieł polskiej kinematografii.

Andrzej Wajda

Andrzej Wajda – urodzony 6 marca 1926 r. w Suwałkach reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta i scenograf. Czas II wojny światowej spędził w Radomiu, gdzie pobierał nauki na tajnych kompletach. Wajda przez pewien okres uczył się także w szkole malarskiej oraz miał się różnorodnych zajęć – pracował jako magazynier, tragarz, ślusarz, bednarz i kreślarz. Studiował także malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, następnie zaś reżyserię w Szkole Filmowej w Łodzi, gdzie uzyskał dyplom w 1960 r.

Pierwszym samodzielnym filmem Andrzeja Wajdy było „Pokolenie” nakręcone w 1954 r. Dwa lata później wyreżyserował „Kanał”, a w roku 1958 „Popiół i diament”. Film ten zdobył liczne nagrody polskie i zagraniczne, m.in. Nagrodę Międzynarodowej Federacji Krytyki Filmowej. Andrzej Wajda był jednym z najważniejszych przedstawicieli szkoły filmowej.

W latach 1972-1983 Wajda był kierownikiem Zespołu Filmowego „X”, a od 1978 do 1983 r. prezesem Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Przewodniczył też Polskiej Federacji DKF. Był dyrektorem artystycznym Teatru Powszechnego w Warszawie. Wajda ufundował Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha” w 1994 r. W 2000 r. otrzymał Oscara za całokształt twórczości.

W 2002 r. założył Mistrzowską Szkołę Reżyserii Andrzeja Wajdy. Był senatorem I kadencji w latach 1989-1991. Najślawniejsze filmy tego reżysera to „Popiół i diament”, „Niewinni czarodzieje”, „Popioły”, „Wesele”, „Człowiek z marmuru”, „Kronika wypadków miłosnych”, „Panna Nikt”, „Katyń”.

Od 2003 r. Honorowy Obywatel Wrocławia.

Zmarł 9 października 2016 r., nie doczekawszy premiery swojego ostatniego filmu: „Powidoki”.